

Věc C-397/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

20. srpna 2020

Předkládající soud:

Cour de cassation (Francie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

1. dubna 2020

Navrhovatel:

SR

I. Předmět původního řízení

- 1 Předmětem věci v původním řízení je návrh na neplatnost procesních úkonů provedených v rámci soudního vyšetřování zahájeného pro trestný čin obchodování zasvěcených osob. Navrhovatel zpochybňuje zejména použití údajů o připojení na základě vnitrostátních ustanovení, o nichž má za to, že jsou v rozporu s unijním právem (směrnice 2002/58/ES), Listinou základních práv a Evropskou úmluvou o lidských právech.

II. Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 2 Cour de cassation (kasační soud) konstatuje, že aby mohl rozhodnout ve věci v původním řízení, musí se na základě článku 267 SFEU obrátit na Soudní dvůr Evropské unie s otázkami týkajícími se výkladu ustanovení unijního práva o zneužívání trhu, jakož i způsobu jejich skloubení s požadavky týkajícími se ochrany osobních údajů a případně možnosti dočasně zachovat účinky vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je boj proti takovému zneužívání, pokud by bylo rozhodnuto, že jsou v rozporu s unijním právem.

III. Předběžné otázky

1) Předpokládá čl. 12 odst. 2 písm. a) a d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem, jakož i čl. 23 odst. 2 písm. g) a h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu, který nahradil prvně uvedený článek s účinností od 3. července 2016, vykládaný ve světle bodu 65 odůvodnění tohoto nařízení, s ohledem na utajovanou povahu předávaných informací a širokou veřejnost, která může být dotčena, možnost, aby vnitrostátní zákonodárce uložil operátorům elektronických komunikací přechodné, avšak plošné uchovávání údajů o připojení, aby umožnily správnímu orgánu uvedenému v článku 11 směrnice a v článku 22 nařízení, vystane-li ve vztahu k určitým osobám důvodné podezření, že jsou zapojeny do obchodování zasvěcených osob nebo do manipulace s trhem, vyžádat si od operátora stávající záznamy o datových přenosech v případech, kdy existuje důvodné podezření, že se tyto záznamy týkající se předmětu vyšetřování mohou ukázat jako relevantní pro prokázání porušení povinnosti, zejména tím, že umožní vysledovat kontakty, které dotyčné osoby navázaly předtím, než vyvstalo podezření?

2) Pokud by odpověď Soudního dvora vedla k tomu, že by kasační soud učinil závěr, že francouzské právní předpisy o uchovávání údajů o připojení nejsou v souladu s unijním právem, lze dočasně zachovat účinky takových právních předpisů, aby se zabránilo právní nejistotě a aby bylo umožněno dříve shromážděné a uchované údaje použít pro jeden z účelů sledovaných těmito právními předpisy?

3) Může vnitrostátní soud dočasně zachovat účinky právních předpisů, které umožňují, aby zaměstnanci nezávislého správního orgánu pověřeného vyšetřováním v oblasti zneužívání trhu obdrželi bez předchozí kontroly soudu nebo jiného nezávislého správního orgánu údaje o připojení?

IV Právní rámec

1. Ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích)

Článek 15 [Na toto ustanovení je odkazováno, ale jeho znění není v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce uvedeno]

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu)

Článek 12 odst. 2 písm. a) a d)

„[...]

2. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 7, jsou pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku vykonávány v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zahrnují přinejmenším právo

a) mít přístup ke každému dokumentu v jakékoli formě a obdržet jeho kopii;

[...]

d) požadovat existující telefonní záznamy a existující záznamy o datovém provozu;

[...]“

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES

Článek 23 odst. 2 písm. g) a h)

„Aby mohly plnit své povinnosti podle tohoto nařízení, musí mít příslušné orgány v souladu s vnitrostátním právem alespoň tyto dohledové a vyšetřovací pravomoci:

[...]

g) požadovat stávající záznamy telefonních rozhovorů, elektronické komunikace nebo záznamy o datových přenosech uchovávaných investičním podnikem, úvěrovou institucí nebo finanční institucí;

h) požadovat, pokud to není v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, stávající záznamy o datových přenosech uchovávaných telekomunikačním operátorem v případě, kdy existuje důvodné podezření z porušení předpisů a kdy tyto záznamy mohou být relevantní pro vyšetřování porušení čl. 14 písm. a) nebo b) nebo článku 15;

[...]“

2. *Vnitrostátní ustanovení*

Měnový a finanční kodex

Článek L-621-10 první pododstavec

„Vyšetřovatelé a kontrolóři si mohou v souvislosti s vyšetřováním nebo kontrolou vyžádat všechny dokumenty, bez ohledu na použitý nosič údajů. Vyšetřovatelé si mohou rovněž vyžádat údaje uchovávané a zpracovávané telekomunikačními operátory podle článku L. 34–1 zákoníku pošt a elektronických komunikací a poskytovateli uvedenými v článku 6 ustanovení I pod bodem 1 a 2 zákona č. 2004–575 ze dne 21. června 2004, o podpoře důvěry v digitální ekonomiku, a mohou jim být poskytnuty jejich kopie.

Zákoník pošt a elektronických komunikací

Článek L.34-1

„[...]

II. Operátoři elektronických komunikací [...] smažou nebo anonymizují veškeré provozní údaje s výhradou ustanovení III [...].

[...]

III. Pro účely odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů [...] lze odložit operace směřující ke smazání nebo anonymizaci určitých kategorií technických údajů maximálně o jeden rok. [...].“

Článek R.10-13

„Podle ustanovení III článku L. 34–1 operátoři elektronických komunikací uchovávají pro účely odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů:

- a) Informace umožňující zjistit totožnost uživatele;
- b) Údaje o použitých koncových zařízeních pro komunikaci;
- c) Technické charakteristiky, datum, čas a dobu trvání každé komunikace;
- d) Údaje týkající se požadovaných nebo použitých doplňkových služeb a jejich poskytovatelů;
- e) Údaje umožňující identifikovat jednoho nebo více příjemců sdělení.“

Cour de cassation (kasační soud) upřesňuje, že těmito údaji o připojení jsou údaje vytvořené nebo zpracovávané v důsledku komunikace, které se týkají okolností této komunikace a uživatelů služby s vyloučením jakéhokoli údaje o obsahu zpráv.

V. Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 3 Dne 22. května 2014 bylo zahájeno soudní vyšetřování týkající se skutků kvalifikovaných jako trestný čin obchodování zasvěcených osob a podílnictví.
- 4 Na základě oznámení generálního tajemníka Autorité des marchés financiers (AMF) (Úřad pro dohled nad finančním trhem, Francie) ze dne 23. a 25. září 2015, ke kterému byly přiloženy dokumenty z vyšetřování tohoto nezávislého veřejného orgánu, zahrnující zejména údaje osobní povahy týkající se používání telefonních linek, bylo vyšetřování rozšířeno na cenné papíry CGG, Airgas a Air Liquide nebo jakýkoli jiný finanční nástroj, který je s nimi spojen, a to pod stejnou právní kvalifikací a dále pod kvalifikací spolupachatelství, korupce a praní peněz.
- 5 Pro získání údajů týkajících se výše uvedeného použití telefonních linek se zaměstnanci AMF opírali o článek L. 621–10 měnového a finančního zákoníku.
- 6 Navrhovatel, který byl dne 29. května 2017 obviněn z trestného činu obchodování zasvěcených osob pro skutky týkající se cenných papírů společnosti Airgas a finančních nástrojů s ní spojených, podal dne 28. listopadu 2017 návrh na zrušení procesních úkonů.
- 7 Vyšetřovací senát cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) o tomto návrhu rozhodl v rozsudku ze dne 7. března 2019.
- 8 Navrhovatel podal proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek.
- 9 Ze čtyř důvodů, které vznesl, byly první, třetí a čtvrtý důvod v předkládacím rozsudku zamítnuty a pro účely projednávání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce nejsou relevantní.
- 10 Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 6 a 8 Evropské úmluvy o lidských právech (EÚLP), článku 15 směrnice 2002/58, článků 7, 8, 11, 52 Listiny základních práv Evropské unie, článků L. 34–1 a R. 10–13 zákoníku pošt a elektronických komunikací, článku L. 621–10 měnového a finančního zákoníku, ve znění zákona č. 2013–672 ze dne 26. července 2013, článků 591 a 593 trestního řádu, jakož i zásady přednosti práva Evropské unie a zásady zákonnosti důkazu.

VI. Základní argumenty navrhovatele v původním řízení

- 11 Navrhovatel kritizuje napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítl žalobní důvod vycházející z nesouladu článku 34–1 zákoníku pošt a elektronických komunikací a článku L. 621–10 měnového a finančního zákoníku se směrnicí 2002/58 a s článkem 8 EÚLP.
- 12 Navrhovatel tvrdí, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 2. října 2018, Ministerio Fiscal (C-207/16, EU:C:2018:788, bod 35), rozhodl, že „čl. 15 odst. 1 ve spojení

s článkem 3 směrnice 2002/58 musí být vykládán v tom smyslu, že do působnosti této směrnice spadá nejen legislativní opatření, které poskytovatelům služeb elektronických komunikací ukládá povinnost uchovávat provozní a lokalizační údaje, ale i legislativní opatření upravující zpřístupňování údajů, které tito poskytovatelé uchovávají, vnitrostátním orgánům“.

- 13 V rozsudku ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další* (C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970), Soudní dvůr rozhodl, že čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 „nutně předpokládá, že vnitrostátní opatření, která jsou v něm uvedena, jako jsou opatření týkající se uchovávání údajů za účelem boje proti trestné činnosti, spadají do oblasti působnosti téže směrnice“ (bod 73). Tím, že vyšetřovací senát rozhodl, že napadená vnitrostátní ustanovení nespádají do působnosti směrnice 2002/58 z důvodu, „že [...] se zdá, že SDEU zbavuje ustanovení čl. 1 odst. 3 směrnice jejich účinku“, porušil výklad této směrnice provedený Soudním dvorem.
- 14 V témže rozsudku ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další*, Soudní dvůr rozhodl, že čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 „brání vnitrostátní právní úpravě, která za účelem boje proti trestné činnosti stanoví plošné a nerozlišující uchovávání veškerých provozních a lokalizačních údajů všech účastníků a registrovaných a uživatelů, které se vztahuje na veškeré prostředky elektronické komunikace“ [bod 112]. Z toho vyplývá, že vnitrostátní právní úprava musí „stanovit jasná a přesná pravidla pro rozsah a použití takového opatření pro uchovávání údajů a stanovit minimální požadavky“ a musí „zejména vymezit okolnosti a podmínky, za nichž může být preventivně přijato opatření pro uchovávání údajů, čímž zaručí, že takové opatření se omezí na to, co je nezbytně nutné“ [bod 109]. Kromě toho je nezbytné, aby uchovávání údajů odpovídalo „objektivním kritériím, která vymezují vztah mezi údaji, které mají být uchovávány, a sledovaným účelem“ a takovým hmotněprávním podmínkám, které umožní „účinné vymezení rozsahu opatření, a v návaznosti na to i dotčené veřejnosti“ [bod 110]. Vyšetřovací senát tedy tím, že odmítl zneplatnit telefonní údaje navrhovatele shromážděné AMF na základě článků L. 34–1 a R. 10–13 zákoníku pošt a elektronických komunikací, postupoval v rozporu s výše uvedeným rozsudkem, neboť tyto normy upravují obecné a nediferencované uchovávání údajů, které představuje závažný zásah do práva na respektování soukromého života a nestanoví žádnou záruku, jež by mohla omezit opatření spočívající v uchovávání údajů na takovou veřejnost nebo takové údaje, které skutečně souvisejí se závažnou trestnou činností.
- 15 V uvedeném rozsudku ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další* (C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970), Soudní dvůr rozhodl, že „vzhledem k tomu, že legislativní opatření uvedená v čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 musí být [...] „předmětem odpovídajících záruk“, musí takové opatření [...] stanovovat jasná a přesná pravidla, která vymezují okolnosti a podmínky, za nichž mohou poskytovatelé služeb elektronických komunikací poskytnout příslušným vnitrostátním orgánům přístup k údajům“ [bod 117]. Vyšetřovací senát tedy tím, že odmítl zneplatnit telefonní údaje navrhovatele předané telekomunikačními

operátory vyšetřovatelům AMF na základě druhé věty článku L.621-10 měnového a finančního zákoníku, porušil čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, neboť tato vnitrostátní ustanovení nestanoví žádné omezení práva těchto vyšetřovatelů na sdělování údajů uchovávaných a zpracovávaných telekomunikačními operátory a nestanoví žádné „záruky pro zajištění vyváženého souladu mezi právem na respektování soukromého života na straně jedné a prevencí narušení veřejného pořádku a vyhledáváním pachatelů trestné činnosti na straně druhé“, jak uvedl Conseil constitutionnel (Ústavní rada), který prohlásil tato ustanovení za neslučitelná s Ústavou (rozhodnutí č. 2017-646/647, přednostní otázka ústavnosti ze dne 21. července 2017).

- 16 Navrhovatel tvrdí, že jakýkoliv zásah státního orgánu do výkonu práva na respektování soukromého života musí být nezbytný a přiměřený. Vyšetřovací senát přitom nemohl odmítnout zneplatnit telefonní údaje navrhovatele, aniž by porušil článek 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, protože tyto údaje byly uchovávány telekomunikačními operátory a poté předávány vyšetřovatelům AMF na základě interních předpisů, které nestanoví dostatečné záruky pro omezení zneužití.

VII. Odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 17 Jako důvod pro nepřijetí námítky rozporu s mezinárodními úmluvami článku L. 621–10 měnového a finančního zákoníku a L. 34–1 zákoníku pošt a elektronických komunikací s ohledem na požadavky směrnice 2002/58, vykládané ve světle judikatury Soudního dvora, soudci vyšetřovacího senátu poté, co připomněli okolnosti, za nichž byly shromážděny osobní údaje, uvedli, že článek L. 621–10 měnového a finančního zákoníku, který vyhrazuje zmocněným zaměstnancům správního orgánu, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti, pravomoc získávat údaje o připojení, se nejeví být v rozporu s čl. 15 odst. 1 výše uvedené směrnice.
- 18 Zastávají názor, že totéž platí pro ustanovení článku L.34–1 zákoníku pošt a elektronických komunikací z důvodu omezení stanovených článkem R. 10–3 I, a to jak co se týče údajů, které musí operátoři uchovávat, tak doby jejich uchovávání.
- 19 Zdůrazňují, že čl. 23 odst. 1 písm. h) nařízení č. 596/2014 o zneužívání trhu umožňuje příslušným orgánům, aby si v rozsahu, v němž to umožňují vnitrostátní právní předpisy, vyžádaly stávající záznamy o datových přenosech uchovávaných telekomunikačním operátorem v případě, kdy existuje důvodné podezření z porušení předpisů a kdy takové záznamy mohou být relevantní pro vyšetřování porušení čl. 14 písm. a) nebo b), který se týká zákazu provádět obchodování zasvěcené osoby nebo se o ně pokoušet, nebo doporučovat jiné osobě, aby prováděla obchodování zasvěcené osoby, nebo ji k tomu navádět, anebo porušení článku 15, který se týká zákazu manipulace s trhem.

- 20 Soudy z toho vyvozují, že z použití ustanovení, která jsou v souladu s evropským nařízením, evropským právním aktem s obecnou působností, který je závazný ve všech svých ustanoveních a přímo použitelný v právním řádu členských států na všechny právní subjekty, nemůže vyplývat žádná neplatnost.
- 21 Na podporu zrušení napadeného rozsudku navrhovatel v podstatě tvrdí, že ke shromáždění údajů na základě výše uvedených předpisů, které upravují obecné a nediferencované uchovávání údajů, došlo v rozporu s výše uvedenou směrnicí 2002/58/ES, tak jak je vykládána Soudním dvorem, a že ustanovení článku L. 621–10 měnového a finančního zákoníku, ve znění zákona ze dne 26. července 2013, nestanoví žádné omezení práva vyšetřovatelů AMF na poskytnutí uchovávaných údajů.
- 22 Generální advokát v tomto ohledu dospěl k závěru, že je nezbytné položit Soudnímu dvoru dvě otázky, a to zaprvé otázku týkající se souladu podmínek uchovávání osobních údajů o připojení soukromými operátory s mezinárodními úmluvami a zadruhé otázku týkající se podmínek přístupu k těmto údajům ze strany AMF upravených výše uvedeným článkem L. 621–10, v tehdy platném znění, s ohledem na ustanovení nařízení č. 596/2014 o zneužívání trhu a na povinnosti, které z něj vyplývají pro členské státy, tedy nařízení, kterým byla zrušena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6 ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem.
- 23 V replice je navrhovatel toho názoru, že není třeba pokládat Soudnímu dvoru předběžnou otázku, jelikož tento soud se již jasně vyjádřil k významu směrnice 2002/58.
- 24 Posouzení důvodu kasačního opravného prostředku vyžaduje rozlišovat způsoby přístupu k údajům o připojení od způsobů uchovávání těchto údajů.
- a) K přístupu k údajům o připojení**
- 25 V rozsudku ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další* (C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970), Soudní dvůr rozhodl, že čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, vykládaný ve světle článků 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že „brání vnitrostátní právní úpravě, která upravuje ochranu a bezpečnost provozních a lokalizačních údajů [...] a která v rámci boje proti trestné činnosti neomezuje tento přístup tak, aby byl umožněn výlučně pro účely boje proti závažné trestné činnosti, a nepodmiňuje tento přístup předchozím přezkumem ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu, a která nevyžaduje, aby dotčené údaje byly uchovávány na území Unie“ (bod 125).
- 26 Conseil constitutionnel (Ústavní rada, Francie) rozhodnutím ze dne 21. července 2017 prohlásil první pododstavec článku L. 621–10 měnového a finančního zákoníku za protiústavní z důvodu, že takový způsob přístupu AMF, jaký existoval v rozhodné době, není v souladu s právem na respektování soukromého

života chráněným článkem 2 Deklarace práv člověka a občana. Conseil constitutionnel (Ústavní rada), který konstatoval, že okamžité zrušení napadených ustanovení by mělo zjevně nepřiměřené důsledky, však toto zrušení odložil na 31. prosince 2018. Zákodárce, který vyvodil důsledky z tohoto prohlášení protiústavnosti, vložil zákonem č. 2018–898 ze dne 23. října 2018 nový článek L. 621–10–2, který zavedl vydání předchozího povolení jiným nezávislým správním orgánem nazvaným „kontrolor žádostí o přístup“ ve vztahu k jakémukoli přístupu vyšetřovatelů AMF k údajům o připojení.

- 27 Vzhledem k časovému odkladu účinků rozhodnutí Conseil constitutionnel (Ústavní rada) je třeba učinit závěr, že z neústavnosti ustanovení právních předpisů platných v rozhodné době nelze dovodit žádnou neplatnost. Naproti tomu, i když podle článku L. 621–1 měnového a finančního zákoníku jak ve znění použitelném ke dni sporných aktů, tak v jeho současném znění, je AMF „nezávislým veřejným orgánem“, možnost poskytnutá vyšetřovatelům získat údaje o připojení bez předchozí kontroly soudem nebo jiným nezávislým správním orgánem nebyla v souladu s požadavky stanovenými v člancích 7, 8 a 11 Listiny základních práv Evropské unie, jak je vykládá Soudní dvůr.
- 28 Jediná otázka, která vyvstává, se týká možnosti odložit v čase důsledky neslučitelnosti článku L. 621–10 měnového a finančního zákoníku s mezinárodními úmluvami.

b) K uchovávání údajů o připojení

- 29 V rozsudku ze dne 21. prosince 2016, *Tele2 Sverige a Watson a další* (C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970), Soudní dvůr rozhodl, že čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 vykládaný ve světle článků 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že „brání vnitrostátní právní úpravě, která za účelem boje proti trestné činnosti stanoví plošné a nerozlišující uchovávání veškerých provozních a lokalizačních údajů všech účastníků a registrovaných a uživatelů, které se vztahuje na veškeré prostředky elektronické komunikace“ (bod 112).
- 30 V projednávané věci byl přístup k uchovávaným údajům umožněn AMF, která měla podezření na obchodování zasvěcených osob a zneužívání trhu s možností několika závažných trestněprávních kvalifikací, a pro zajištění účinnosti svého vyšetřování potřebovala konfrontovat různé údaje uchovávané po určitou dobu, které by umožnily zjistit vnitřní informace mezi několika subjekty vedoucí k odhalení existence protiprávních praktik v této oblasti.
- 31 Tato vyšetřování vedená AMF odpovídají povinnostem uloženým státním směrnici 2003/6, která jim ukládá určit jediný správní orgán, jehož pravomoci vymezené v čl. 12 odst. 2 písm. d) zahrnují pravomoc požadovat „existující telefonní záznamy a existující záznamy o datovém provozu“.

- 32 Nařízení č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu, které od 3. července 2016 nahradilo výše uvedenou směrnici, zakotvuje, jak uvádí jeho předmět vymezený v článku 1, „společný regulační rámec týkající se obchodování zasvěcené osoby, nedovoleného zpřístupnění vnitřní informace a manipulace s trhem [...] a zavádí opatření proti zneužívání trhu s cílem zajistit integritu finančních trhů v Unii, zlepšit ochranu investorů a posílit důvěru v tyto trhy“.
- 33 Ve svém čl. 23 odst. 2 písm. g) a h) stanoví, že příslušný orgán může požadovat stávající záznamy telefonních rozhovorů, elektronické komunikace nebo záznamy o datových přenosech uchovávaných investičním podnikem, úvěrovou institucí nebo finanční institucí.
- 34 Může též požadovat, pokud to není v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, stávající záznamy o datových přenosech uchovávaných telekomunikačním operátorem v případě, kdy existuje důvodné podezření z porušení předpisů a kdy tyto záznamy mohou být relevantní pro vyšetřování porušení čl. 14 písm. a) nebo b) o obchodování zasvěcených osob nebo článku 15 o manipulaci s trhem.
- 35 Tento předpis rovněž zdůrazňuje (bod 65 odůvodnění), že tyto údaje o připojení představují zásadní a někdy jediný důkaz pro odhalování a prokazování existence obchodování zasvěcené osoby či manipulace s trhem, neboť umožňují stanovit totožnost osoby odpovědné za šíření nepravdivé nebo zavádějící informace nebo prokázat, že dané osoby byly po určitou dobu v kontaktu a že mezi dvěma nebo více osobami existuje nějaký vztah.
- 36 Protože výkon těchto pravomocí může vést k narušení práva na ochranu soukromého a rodinného života, soukromí a komunikací, tento předpis ukládá státům, aby uplatňovaly přiměřená a účinná opatření zamezující zneužívání tím, že omezí uvedené pravomoci pouze na ty případy, kdy je to nezbytné pro řádné vyšetřování závažných případů, v nichž státy nedisponují rovnocennými prostředky k účinnému dosažení stejného výsledku, z čehož vyplývá, že některá zneužití trhu, na něž se tento předpis vztahuje, musí být považována za závažné trestné činy (bod 66 odůvodnění).
- 37 V projednávané věci byly vnitřní informace, které mohly naplňovat materiální znak skutkové podstaty protiprávních praktik v oblasti trhu, ze své podstaty ústní a tajné.
- 38 Vystává tedy otázka, jak skloubit čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, vykládaný ve světle článků 7, 8 a 11 Listiny základních práv Evropské unie, s požadavky stanovenými výše uvedenými ustanoveními směrnice 2003/6 a nařízení 596/2014.
- 39 V tomto novém právním a skutkovém rámci stávající judikatura patrně neposkytuje vysvětlení potřebné pro zodpovězení takové otázky, tudíž nelze říci, že správná aplikace unijního práva neponechává prostor k žádným rozumným pochybnostem. V důsledku toho je třeba obrátit se na Soudní dvůr.

- 40 V případě, že by odpověď Soudního dvora byla taková, že by Cour de cassation (kasační soud) učinil závěr, že francouzské právní předpisy o uchování údajů o připojení nejsou v souladu s unijním právem, je vhodné položit si otázku, zda účinky těchto právních předpisů mohou být dočasně zachovány, aby bylo zabráněno právní nejistotě a aby bylo možné použít předtím shromážděné a uchovávané údaje pro některý z cílů sledovaných těmito právními předpisy.
- 41 Proto je třeba položit Soudnímu dvoru Evropské unie výše uvedené předběžné otázky.

PRACOVNÍ DOKUMENT